

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זיע"א בעל מחבר ספר "שולחן ערוך" נפטר בעיר טורקיה בשנת ה'ת"ק (1571) ונתיקו שנת ה'ת"ק (1571) ונתיקו שנת ה'ת"ק (1571) (שם אביו ר' אפרים ז"ל)

כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן "עולם הבא"!

"משה" שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"? אורח חיים היומיו לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

ז אדר

רבינו משה איסרליש

רבינו משה איסרליש זיע"א בעל מחבר ספר "דברי יוסף" נפטר בעיר קראקא בשנת ה'ת"ש (1900) ונתיקו שנת ה'ת"ש (1900) (שם אביו ר' ישראל ז"ל)

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שייך אחרת איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי יגיעת התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהרונה על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שג – דיני תכשיטי אשה

- א. רסוקיא דהיינו חתיכת מעיל רחבה אם יש בה רצועות קצרות תלויות בה לקושרן בהם ולהדקן סביבותיה דמהדק שרי ואם אין לו רצועות אסור:
- ב. לא תצא בקטלא דהיינו בגד שיש לו שנצים כעין מכנסים ומכניסים בו רצועה רחבה וקושרה סביב צוארה והבגד תלוי על לבה והוא חשוב ומצוייר בזהב:
- ג. לא תצא בנזמי האף אבל יוצאה בנזמי האוזן. הגה: מפני שאזניה מכוסות ובמקום שנוהגין גלות האזנים אסור לצאת בנזמים שבאוזן היכא דדרך להוציאם משם (אור זרוע):
- ד. לא תצא במחט נקובה ואם יצאה חייבת ושאניה נקובה אם מעמדת בה קישוריה מותרת לצאת בו ואם אינה מעמדת בה קישוריה אסור:
- ה. לא תצא בטבעת שיש עליה חותם ואם יצאה חייבת וכשארין עליה חותם לא תצא ואם יצאה פטורה:
- ו. לא תצא בכוליאיר והוא תכשיט שקושרת בו מפתחי חלוקה ולא בכובלת והוא קשר שקשור בה בושם שריחו טוב:
- ז. אם חסר אחת משיניה ומשימה אחר במקומו אם הוא של זהב לא תצא בו דכיון שמשונה במראה משאר שינים דלמא מבזו לה ושקלה ליה וממטיא אבל של כסף שדומה לשאר שינים מותר וכל שכן שן דאדם:
- ח. לא תצא במנעל הקרוע למעלה דמחכו עלה ואתיא לאתויי ולא במנעל חדש שמא לא יבא למדתה אלא אם כן נסתה ללכת בו מאתמול שהוא למדתה אבל איש מותר שאין מקפיד כל כך. הגה: ובשאר מלבושים אין לחוש אפילו באשה (כל נז):
- ט. יוצאת בחוטי שער בין שהם עשויים משערה או משער חברתה ואפילו משער בהמה ובלבד שלא תצא זקנה בשל ילדה ולא ילדה בשל זקנה:
- י. יוצאת בקשר שעושין לרפואת קיטוף עין הרע שלא ישלוט ובמוך הקשור ומהודק באזנה ובמוך שבסנדלה הקשור בסנדלה ובסנדל ומנעל הסתומים מכל צד אפילו אינו קשור מותר ובמוך שהתקנה לנדתה, הגה: שלא יפול דם עליה ויצערנה (פ"מ יוסף נ"ט ס"ה פוסקים), אפילו אינו קשור דכיון שהוא מאוס לא חיישינן דלמא

שקלה ליה אפילו יש לו בית יד ובפלפל ובגרגיר מלח ובכל בושם שתתן לתוך פיה ובלבד שלא תתנם לכתחלה בשבת ואם נפל לא תחזיר ובבתי שוקיים שקושרים במשיחה סביב שוקיה אף על פי שאין המשיחה קשורה בהם ולא חיישינן שמא ישתלשלו למטה ויוצאה באצעדה שמניחין בזרוע או בשוק והוא שתהא דבוקה לבשר ולא תשמש ויש מי שאוסר בשל זרוע:

י"א. בכל מה שיכולה לצאת יכולה להתירו ברשות הרבים ולא חיישינן דלמא מתיא ליה:

י"ב. יש אוסרים להביא מפתח אפילו בחצר הבית כי אם בידו אבל לא בחגורתו שמא ישכח ויוציאנה לרשות הרבים:

י"ג. כל שאסרו חכמים לצאת בו לרשות הרבים אסור לצאת בו לחצר שאינה מעורבת חוץ מכבול ופאה נכרית דהיינו קליעת שער שקלעה בתוך שערה ויש אומרים דכל שאסרו לצאת בו אפילו להתקשט בו בבית אסור וכל שכן לצאת בו לחצר המעורבת חוץ מכבול ופאה נכרית ויש אומרים שהכל מותר לצאת בו בחצר אפילו אינה מעורבת והאידינא נשי דידן נהגו לצאת בכל תכשיטין ויש שאמרו דמדינא אסורות אלא שכיון שלא ישמעו מוטב שיהיו שוגגות ואל יהיו מזידות ויש שלמדו עליהם זכות לומר שהן נוהגות כן על פי סברא אחרונה שכתבתי שלא אסרו לצאת בתכשיטין לחצר שאינה מעורבת והשתא דלית לן רשות הרבים גמור הוה ליה כל רשות הרבים שלנו כרמלית ודינו כחצר שאינה מעורבת ומותר. הגה: ויש אומרים עוד טעם להתיר דעכשיו שכיחי תכשיטין ויוצאין בהם אף בחול וליכא למיחש דילמא שלפא ומחוי כמו בימיהם שלא היו רגילים לצאת בהן רק בשבת ולא הוו שכיחי (מוספוט פרק כ"ג והגהות אלפסי פרק נ"מ א"ש). ומיהו טבעת שיש עליה חותם לאשה ושאין עליה חותם לאיש דתנן בה חייב הטאת אף בכרמלית אסור אפילו לדידן והוא הדין לכל מאי דאתמר ביה חיוב הטאת ויש מי שאומר שבזמן הזה שנהגו האנשים לצאת בטבעת שאין עליה חותם הרי זה להם כתכשיט ושרי ולפי זה אפשר דכיון שנהגו עכשיו הנשים לצאת בטבעת שיש עליה חותם הרי הוא להן כתכשיט ושרי ומכל מקום צריך להזהיר לנשים שלא תצאנה אלא במחטים שהן צריכות להעמיד קישוריהן ולא יותר כי בזה שאין להן תועלת בו ישמעו לנו:

סי' ד' ר"ג את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד א' ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. וב' תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". ג' א לפרסם לכל הידידים ופתיים פגסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנשים צדיקים.